

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا فرزندان امت خواهند توانست که از ضعف امریکا به نفع امت استفاده نموده و این کشور را به جایش بنشانند

(ترجمه)

چند سال قبل، دست یافتن به مقالات و عناوینی در باره ضعف‌های امریکا خیلی دشوار بود، اما امروزه این چنین عناوین زبانزد خاص و عام است. عناوینی همانند: "آیا امریکا رو به‌زوال است؟"، امریکای به سرعت رو به‌زوال، آینده در قلمرو چین قدرت‌مند و امریکای ضعیف و زوال‌تحمیلی امریکا امید خوبی برای دموکراسی است"، فضای مجازی را پر کرده و همواره تکرار شده و بسیاری‌ها نیز به هم‌چو عناوین تن داده‌اند. ورود دونالد ترامپ به کاخ سفید و شعار او با عنوان "امریکا در اولویت" شکست فاحشی خورده و نه تنها که نتوانسته است این ذهنیت را از بین ببرد، بلکه حتی آن را تقویت بخشیده است.

در سال ۲۰۱۸م نهاد تحقیقی "گلوب" سرویی را تحت عنوان نقش امریکا در جهان، در ۱۳۴ کشور دنیا راه‌اندازی نمود. نظر به آرای این تحقیق، نقش امریکا در یک سال حکمرانی ترامپ از ۴۸در صد دوره اوباما به ۳۰در صد تنزیل نموده است. این آمار پایین‌ترین آمار این نهاد را در مدیریت جهانی نشان می‌دهد. امریکا تنها چند دهه قبل از پیروزی‌هایش علیه اتحاد جماهیر شوروی، حتی بدون فیر یک مرمی به طمطراق می‌پرداخت. آن روزها عناوینی از قبیل: "لحظه جهانی یک قطبی امریکا" و "قدرت بی‌حریف امریکا" سرخط رسانه‌ها بود. اما امریکای آن روز فرق زیادی با امریکای امروز دارد. این ابرقدرت دنیا حتی با وجود این همه تجهیزات نظامی نتوانسته است طالبان را در افغانستان شکست دهد. این جنگ که به طویل‌ترین جنگ تاریخ امریکا مبدل شده است، روحیه مردم این سرزمین را ضعیف و کمر عساکر آن را شکسته است.

بعد از گذشت شانزده سال و مصرف میلیون‌ها دلار، سیاست افغانستان هنوز هم شکل‌گریزان دارد و این حالت حتی باعث شده تا امریکا در این کشور تمایل زیادی به رهایی حکومت اشرف غنی داشته باشد تا ادامه جنگ با طالبان. گزارش جدید بی‌بی‌سی با تحقیر دولت طرف‌دار امریکا در کابل، واضحاً بیان داشته است که نفوذ طالبان در ۷۰ درصد نقاط افغانستان دیده می‌شود. جای تعجب نیست که دولت امریکا مانع نشر فیصدی قلمرو طالبان در این منطقه شده است، که قرار بود توسط نهاد سیگار به نشر برسد.

از ناتوانایی و ضعف دیگری امریکا دیده می‌شود که این کشور در امر جلوگیری از اهداف اتمی کوریای شمالی کوتاه آمده است. از سال ۱۹۹۴م امریکا در تلاش جلوگیری از دست یافتن کوریای شمالی به اسلحه اتمی بوده است، اما وقتی این کشور در سال ۲۰۰۶م اولین بمب اتمی خود را آزمایش نمود، امریکا را شوکه ساخته و به جمع کشورهای دارای اسلحه اتمی پیوست. کشمکش‌های فعلی امریکا با کوریای شمالی نیز ظاهراً به سوی همین مقصد روان‌اند. این در حالی‌ست که امریکا به تحریم‌ها درگیر بوده و خود را با خطر جنگ اتمی تمام‌عیار با چین روبه‌رو ساخته است که جای کمی برای حرکت دارد. کوریای شمالی از این ضعف‌های امریکا استفاده نموده و تلاش‌های امریکا برای دست یافتن به راه‌حل سیاسی برای حل کشمکش‌ها بین کوریایی شمالی و کوریایی جنوبی را از طریق دعوت کوریایی جنوبی به پیونگیانگ برای مذاکرات دو جانبه نقش به آب کرد.

چنان‌که همواره اهداف سیاسی از طریق جنگ و یا هم از طریق زورگویی‌ها و نمایش‌های توان نیروی نظامی به دست آمده‌اند، امریکا در کشورهای کوریای شمالی و افغانستان در هردویی این راهکارها ناکام بوده است. وقتی یگانه ابرقدرت نظامی دنیا نمی‌تواند این مسایل را در این همه سال حل نماید، ابرقدرت بودن نظامی مفهوم خود را از دست می‌دهد. این دو مسئله لاینحل در این همه سال، نمایندگی از ضعف و ناتوانی شدید امریکا می‌نماید. وقتی امریکا نمی‌تواند به افغانستان راه‌حل دریاورد و یا نمی‌تواند کوریای شمالی را از دست یافتن و ذخیره‌سازی بمب‌های اتمی جلوگیری نماید، پس چگونه خواهد توانست قدرت‌های بزرگ از قبیل روسیه و چین و قدرت‌های دیگری از قبیل پاکستان و ترکیه را باز دارد تا به منافع‌های بزرگ نزنند؟

پاکستان چالش بزرگی سد راه تسلط امریکا است. هویدا است مقاومت در افغانستان که شامل طالبان افغان، شبکه حقانی و دیگر گروه‌ها می‌شود، دوردور ارتش پاکستان می‌چرخند و هر وقتی که امریکا بخواهد با این مقاومت به مذاکرات بپردازد، به کمک اسلام آباد نیاز پیدا می‌کند. این‌که پاکستان در بین مقاومت افغانستان این همه نفوذ دارد، بیان‌گر آن است که با وجود از دست دادن عمق استراتژی خود، هنوز هم این کشور می‌تواند تا حدی به امریکا ضربه مهلک بزند.

مسئله مهم دیگر، ذخیره‌های بمب‌های اتمی پاکستان است. تخمین‌های اخیر نمایان‌گر این است که این ذخیره‌ها به زودی به ۲۴۰ هزار خانه افزایش خواهد یافت. وقتی کوریایی شمالی می‌تواند با چند بمب اتمی محدود تا این حد واشنگتن را به لرزه در آورد، پس پاکستان با داشتن این همه بمب‌های اتمی تا چه حدی خواهد توانست به امریکا ضربه بزند؟ با داشتن رهبری سالم، پاکستان می‌تواند به زودی و با اتحاد با افغانستان، امریکا را از منطقه بیرون رانده و با داشتن این همه اسلحه اتمی، بر هر نوع تحدیدی از سوی هند نیز فایق آید.

برعلاوه، ترکیه قدرت دیگری است که می‌تواند به شدت سد راه امریکا قرار گیرد و این کشور منحصیث یک قدرت غیر اتومی، چالش بزرگی سد راه استعمار امریکا در قاره اروپا قرار دارد. ترکیه قدرت‌مندترین عضو ناتو در بین کشورهای اروپایی است که توانایی‌هایش می‌تواند چالش بزرگی برای امریکا و نفوذش در منطقه باشد. قرار گفته جورج فریدمن رئیس نهاد ارزیابی جغرافیایی استراتفور، نیروهای ارتش ترکیه می‌توانند با از بین بردن هر نوع موانع، در نصف‌روز به فرانسه و در یک ساعت به جرمنی برسند. این کشور بدون امریکا تنها عضو ناتو است که می‌تواند به سمت غربی و به طرف انگلیس پیشرفت نماید.

متأسفانه، تنها چیزی که باعث می‌شود این دو کشور برای امریکا چالش آفرین نباشند، رهبری فریبکارانه این دو کشور است. اما رهبری مخلصی که زیر سایه بیرق اسلام و خلافت واقعی اسلامی فعالیت نماید، تسلط امریکا و پلان‌های شومش را در اروپا و شبه‌قاره نقش به آب کرده و به جهانیان زندگی اسلامی را توأم با اوامر اسلام بار خواهد آورد. پس آیا در میان نیروهای مسلح امت کسی است که آن روز جلال را برای امت بار آورد؟! الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾

[انفال: ۲۴]

ترجمه: ای مؤمنان! فرمان‌الل (سبحانه و تعالی) را بپذیرید، و دستور پیامبر او (سبحانه و تعالی) را قبول کنید؛ هنگامی که شما را به چیزی فرا می‌خواند که شمارا زندگی (مادی و معنوی و دنیوی و اخروی) بخشد، و بدانید که او (سبحانه و تعالی) میان انسان و دل او جدائی می‌اندازد (و می‌تواند انسان را از رسیدن به خواست‌ها و آرزوهای دل باز دارد و او را بمیراند و نگذارد عمر طولانی داشته باشد که مهم‌ترین آرزویدل هر انسانی است)، و بدانید که همگان در پیشگاه الله (سبحانه و تعالی) گرد آورده می‌شوید (و به حساب و کتابتان رسیدگی می‌گردد).

نویسنده: عبدالمجید بهاتی

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۲۴ جمادی الاول ۱۴۳۹ هـ.ق

۱۱ فیروری ۲۰۱۸ م